Súd:	Okresný súd Poprad
Spisová značka:	5T/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8718010080
Dátum vydania rozhodnutia:	14. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Mária Petrušková
ECLI:	ECLI:SK:OSPP:2019:8718010080.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Mária Petrušková, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14. januára 2019 v trestnej veci obžalovaného C. G. takto

r o z h o d o l

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý
C. G. W. P. M. Ň. Á. T. - nar. XX.XX.XXXX E. D.Š. L. E., P. J. D. L. E., A.. Č. Č.. XXXX/XX

s a u z n á v a z a v i n n é h o

- z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona,

p r e t o ž e

- v presne nezistený deň mesiaca apríl 2016 sa skontaktoval s K. B. z Popradu, ktorý sa venuje tetovaniu a je vlastníkom tetovacieho štúdia so sídlom v Poprade, Námestie svätého Egídia č. 64, pričom od neho chcel opraviť svoje staré tetovanie, kde pri ich následnej vzájomnej komunikácii v tetovacom štúdiu a na ďalších miestach v Poprade K. B. presvedčil, že sa venuje stávkovaniu a že má tip na výsledok dvojzápasu, teda na výsledok zápasu s následnou odvetou s termínom prvého zo zápasov 21.04.2016, na ktoré vsadí sumu 10.000,- Eur, pričom presvedčil K. B., aby na tieto zápasy vsadili spoločne sumu 20.000,- Eur, kde 10.000,- Eur mal dať K. B. a 10.000,- Eur mal dať C. G., ktorú sumu mu na presne nezistenom mieste v Spišskej Novej Vsi v osobnom motorovom vozidle dňa 19.04.2016 K. B. aj odovzdal a následne v presne nezistený deň po údajnom odohratí prvého zápasu prišiel C. G. opätovne za K. B. do tetovacieho štúdia, kde od neho vylákal ešte sumu 1.000,- Eur, pričom týmito peniazmi podmienil úspešnosť druhého zápasu, avšak C. G. na zápas tieto finančné prostriedky nevsadil a použil ich doposiaľ nezisteným spôsobom, čím takto spôsobil K. B. škodu vo výške 11.000,- Eur,

t e d a

- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 /troch/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu zároveň u k l a d á povinnosť zaplatiť poškodenému K. B., L.. XX.XX.XXXX, J. G., A.. I. Č.. XXXX/XX škodu vo výške 11 000,--eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad podal na obžalovaného C. G. obžalobu pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobnom návrhu zo dňa 23.01.2018.
Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného C. G., D. K. B., S. B., D. C. a prečítaním listinných dôkazov, zistiac pritom nasledovné.
Obžalovaný C. G. v prípravnom konaní využil svoje právo a vo veci nevypovedal, na hlavnom pojednávaní dňa 14.01.2019 k podstatným okolnostiam žalovaného skutku uviedol, že s poškodeným sa skontaktoval telefonicky niekedy v marci alebo v apríli 2016 za účelom tetovania a že pri osobnom stretnutí poškodenému povedal, že má záujem investovať svoje finančné prostriedky, načo poškodený zareagoval tak, že mu poskytol v dvoch čiastkach spolu sumu 11 000,--eur dodajúc, že poškodený očakával výnos z požičaných peňazí. Obžalovaný súdu zároveň predložil písomnú zmluvu o pôžičke s tým, že podľa nej bol s poškodeným dohodnutý na 10%-nom ročnom úroku a splatnosti pôžičky do konca mája 2017. Obžalovaný ďalej tvrdil, že pôžičku poškodenému nesplatil a doposiaľ nevrátil, keďže podľa neho poškodený porušil dohodnuté podmienky pôžičky tým, že ešte pred jej splatnosťou vec oznámil polícii a tým, že už v júni alebo júli 2016 žiadal od neho jej vrátenie. Obžalovaný poprel, aby sa s poškodeným pri pôžičke „bavil“ o stávkovaní, ale pôžičku vo výške 11 000,--eur prisľúbil poškodenému vrátiť. Obžalovaný nad rámec trestnej veci uviedol, že v máji 2016 investoval čiastku 4 000,--eur alebo 4 200,--eur na nákup bitcoinov zo svojich finančných úspor a prostredníctvom osoby menom C. T., o čom však poškodený nemal vedomosť i to, že pri nákupe bitcoinov „zarobil“ čiastku 30 000,--eur, ktoré však osobe menom C. T. „zmizli z virtuálnej peňaženky po útoku hackerov“.
V neprospech obžalovaného však vypovedal poškodený K. B., ktorý k podstatným okolnostiam žalovaného skutku a konania obžalovaného v konaní pred súdom dňa 14.01.2019, zhodne so svojou výpoveďou urobenou v prípravnom konaní dňa 22.11.2017 uvádzal, že obžalovaný mu pri stretnutiach opakovane rozprával, že sa venuje stávkovaniu, že je v tom dobrý a že má prehľad, že podávaním tiketov si dobre zarába a tak ho nahovoril nato, aby na jeden z tiketov futbalového dvojzápasu prispel polovičnou čiastkou vo výške 10 000,--eur, s čím on súhlasil a dňa 19.04.2016 v dvoch pobočkách Slovenskej sporiteľne, a.s. v Poprade a v Spišskej Novej Vsi vybral po 5 000,--eur, ktoré odovzdal obžalovanému aj preto, že obžalovaný ho pritom uisťoval, že je v stávkovaní „dobrý“ a že i on sám očakával vrátenie niekoľkonásobnej čiastky peňazí, ktoré na tento účel poskytol obžalovanému. Obžalovaný mu dokonca povedal aj to, že dňa 27.05.2016 bude výhra predstavovať čiastku vo výške 238 000,--eur, z ktorej mu vyplatí polovicu výhry. Poškodený tvrdil aj to, že obžalovanému odovzdal aj ďalšiu čiastku vo výške 1 000,--eur s tým, že táto suma mala podľa obžalovaného „slúžiť na potvrdenie tiketu pre rozhodcu“ a že stávka mala byť uzatvorená na „počet kariet“. Poškodený poprel, aby s obžalovaným uzatvoril písomnú zmluvu o pôžičke, ktorú obžalovaný predložil súdu alebo inú dohodu o odovzdaní alebo prevzatí peňazí a tvrdil, že po 26.05.2016 sa mu obžalovaný prestal ozývať, nedvíhal mu telefóny, dal si zablokovať svoje telefónne číslo, neodpisoval mu ani na SMS správy a ani prostredníctvom Facebooku tvrdiac len to, že má problémy, ktoré musí riešiť aj polícia. Poškodený tvrdil, že nemal vedomosť o tom, aby obžalovaný v tom čase obchodoval s bitcoinami alebo inou kryptomenou a že predmetným konaním obžalovaného sa cíti byť podvedený.
Súd na návrh prokurátora prečítal výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 20.12.2016 a zo dňa 18.01.2017 pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku a zistil, že svedok k podstatným okolnostiam žalovaného skutku okrem vyššie uvedených skutočností v prípravnom konaní dňa 20.12.2016 uviedol, že k výberu finančných prostriedkov, ktoré potom v Spišskej Novej Vsi odovzdal obžalovanému spolu vo výške 10 000,--eur došlo v jeden deň, t. j. dňa 19.04.2016 a že i ďalších 1 000,--eur odovzdal obžalovanému osobne a tieto peniaze mali tiež poslúžiť na stávkovanie a tipovanie obžalovaným. Poškodený dňa 18.01.2017 vyššie uvedené skutočnosti potvrdil a dodal, že obžalovaný mu dokonca tvrdil, že „tiket vyšiel“, že vyhrali čiastku 238 000,--eur a že mu polovicu výhry odovzdá do 27.05.2016 a potom, čo mu prídu peniaze na účet, ktorý má vedený v J&T banke. Poškodený potvrdil, že potom, čo obžalovanému poskytol sumu 10 000,--eur ho obžalovaný žiadal o ďalšiu čiastku

vo výške 1 000,--eur, údajne pre rozhodcu, ktorú mu opäť odovzdal osobne v jeho štúdiu v Poprade aj preto, že už vtedy sa začal obávať, že obžalovaný mu čiastku 10 000,--eur nevráti, keďže po 27.05.2016 s ním prestal komunikovať, neozýval sa mu a nedvíhal mu telefóny. Aj v tejto výpovedi poškodený tvrdil, že peniaze obžalovanému nepožičal, ale poskytol na účely stávkovania a výhry na tiket podaný na futbalový dvojzápas bez toho, aby spísali písomný doklad o ich odovzdaní, keďže uveril tvrdeniam obžalovaného, že v stávkovaní je vysoko úspešný, že stávkovanie ho živí a že dokonca z takto získaných výhier si mieni zakúpiť rodinný dom. Poškodený uvádzal, že o postupe pri stávkovaní obžalovaným sa bližšie nezaujímal a neinformoval aj preto, že jednoducho obžalovanému uveril vzhľadom na jeho vystupovanie a pre neho dôveryhodné správanie.
Rozpory v predmetných výpovediach svedok odôvodnil len tým, že pôvodné prečítané výpovede sú pravdivé a že v konaní pred súdom niektoré skutočnosti žalovaného skutku či konania obžalovaného popisoval stručnejšie než v prípravnom konaní.
Hodnotiac rozpory vo výpovediach svedka K. B. mal súd zato, že tieto vo vzťahu k žalovanému skutku a konaniu obžalovaného boli bez podstatného a rozhodujúceho vplyvu na možné konštatovanie o nedôveryhodnosti alebo neobjektivite skutočností uvádzaných svedkom, bez súčasne zisteného relevantného dôkazu o tom, aby svedok proti obžalovanému vypovedal účelovo alebo nepravdivo, keďže vo všetkých svojich výpovediach svedok v podstate zhodne tvrdil, že obžalovanému v dvoch prípadoch odovzdal spolu čiastku 11 000,--eur a že táto suma mala slúžiť na stávkovanie a tip futbalového dvojzápasu, z ktorých mal získať polovičný finančný prospech a že uveril tvrdeniam obžalovaného, že takýmto spôsobom si môže finančne prilepšiť.
Súd uveril tvrdeniu svedka, že finančné prostriedky boli obžalovanému poskytnuté za účelom stávkovania a podania tiketu s úmyslom získať vysokú výhru, ktorú mu obžalovaný prisľúbil, a nie za účelom pôžičky tak, ako to tvrdil obžalovaný.
Súd uveril aj tvrdeniu svedka, že s obžalovaným dňa 20.04.2016 neuzatvoril písomnú zmluvu o pôžičke, ktorú obžalovaný predložil na hlavnom pojednávaní a že podpis na zmluve o pôžičke nie je jeho, keďže predloženie predmetného dôkazu obžalovaným sa súdu javilo byť len účelové, nedôveryhodné a nepresvedčivé aj preto, že obžalovaný sa počas vedenia celého prípravného konania o existencii takéhoto dôkazu ani len nezmienil a príslušným orgánom činným v trestnom konaní ho vôbec nepredložil, brániac sa len tým, že sa so svojim vtedajším obhajcom dohodol na tom, že predmetný dôkaz predloží až na hlavnom pojednávaní, čo sa súdu javilo byť ako absolútne nelogická obrana obžalovanej osoby.
V neprospech obžalovaného a v prospech poškodeného vypovedala svedkyňa S. B., ktorá v konaní pred súdom dňa 14.01.2019, v zhode so svojimi výpoveďami z prípravného konania zo dňa 25.05.2017 a zo dňa 22.11.2017 k podstatným okolnostiam žalovaného skutku tvrdila, že jej syn - poškodený K. B. uviedol, že niekedy v apríli 2016 dal istému mužovi sumu 11 000,--eur za účelom stávkovania i to, že mu peniaze vrátené neboli.
Hodnotiac výpovede svedkyne S. B. mal súd zato, že tieto objektívne potvrdzujú skutočnosti, ktoré uvádzal aj poškodený, i keď ich svedkyňa nevedela bližšie a detailnejšie popísať, keďže nebola priamym svedkom odovzdávania peňazí alebo stretnutí obžalovaného s poškodeným.
Napriek tomu, že svedkyňa je matkou poškodeného neboli v jej výpovedi zistené také okolnosti, ktoré by svedčili preto, aby svedkyňa vypovedala účelovo buď v prospech poškodeného alebo v neprospech obžalovaného.
Svedkyňa D. C. v konaní pred súdom dňa 14.01.2019, v zhodne so svojimi výpoveďami z prípravného konania zo dňa 25.05.2017 a dňa 21.11.2017 k podstatným okolnostiam žalovaného skutku a konania obžalovaného uvádzala, že obžalovaného pozná asi od apríla alebo mája 2016, že ich zoznámil poškodený i to, že poškodený na dvakrát dal obžalovanému spolu sumu 11 000,--eur z dôvodu „stávky“ aj keď bližšie skutočnosti tejto stávky svedkyňa nepopísala preto, že sa o celú záležitosť podrobnejšie nezaujímala dodajúc len to, že z tejto stávky mal mať poškodený výnos vo výške okolo 100 000,--eur. Aj táto svedkyňa potvrdila, že poškodenému obžalovaný peniaze doposiaľ nevrátil, hoci sa on o to opakovane pokúšal.
Hodnotiac svedecké výpovede mal súd zato, že i tieto objektívne potvrdzujú skutočnosti, ktoré uvádzal poškodený K. B. aj keď ani táto svedkyňa nemala bližšie a detailnejšie informácie o žalovanom skutku, keďže nebola priamym svedkom odovzdávania peňazí a o skutku, či konaní obžalovaného mala informácie sprostredkované len cez poškodeného.
Napriek tomu, že svedkyňa je priateľkou - družkou poškodeného neboli ani v jej výpovedi zistené také relevantné okolnosti, ktoré by svedčili preto, aby svedkyňa vypovedala vo veci účelovo buď v prospech poškodeného alebo v neprospech obžalovaného.

Listinné dôkazy, ktoré súd prečítal v zmysle § 269 Trestného poriadku v podobe fotokópií SMS správ z mobilu poškodeného, výpisov z účtu poškodeného a správy J&T banky, a.s. Bratislava korešpondovali priamo s výpoveďami poškodeného K. B. a nepriamo so svedeckými výpoveďami S. B. S. D. C..

Predmetným dokazovaním bol podľa názoru konajúceho súdu skutkový stav veci zistený spoľahlivo a tak, že o ňom dôvodne pochybnosti neboli, že mu jeho rozsah postačoval na rozhodnutie vo veci a že predmetné dôkazné prostriedky boli zároveň i zabezpečené, vykonané a následne aj vyhodnotené zákonným spôsobom v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku a preto potom dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný C. G. na tom skutkom základe, že v presne nezistený deň mesiaca apríl 2016 sa skontaktoval s K. B. z Popradu, ktorý sa venuje tetovaniu a je vlastníkom tetovacieho štúdia so sídlom v Poprade, Námestie svätého Egídia č. 64, pričom od neho chcel opraviť svoje staré tetovanie, kde pri ich následnej vzájomnej komunikácii v tetovacom štúdiu a na ďalších miestach v Poprade K. B. presvedčil, že sa venuje stávkovaniu a že má tip na výsledok dvojzápasu, teda na výsledok zápasu s následnou odvetou s termínom prvého zo zápasov 21.04.2016, na ktoré vsadí sumu 10.000,- Eur, pričom presvedčil K. B., aby na tieto zápasy vsadili spoločne sumu 20.000,- Eur, kde 10.000,- Eur mal dať K. B. a 10.000,- Eur mal dať C. G., ktorú sumu mu na presne nezistenom mieste v Spišskej Novej Vsi v osobnom motorovom vozidle dňa 19.04.2016 K. B. aj odovzdal a následne v presne nezistený deň po údajnom odohratí prvého zápasu prišiel C. G. opätovne za K. B. do tetovacieho štúdia, kde od neho vylákal ešte sumu 1.000,- Eur, pričom týmito peniazmi podmienil úspešnosť druhého zápasu, avšak C. G. na zápas tieto finančné prostriedky nevsadil a použil ich doposiaľ nezisteným spôsobom, čím takto spôsobil K. B. škodu vo výške 11.000,- Eur a že tento vykazuje všetky znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pretože obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.
Pri skutkových a právnych záverov konajúci súd vychádzal tak z výpovede poškodeného K. B. ako aj z výpovedí svedkov S. B. S. D. C. a listinných dôkazov, ale aj z výpovedí samotného obžalovaného C. G., ktorý v konaní pred súdom nepoprel, aby od poškodeného čiastku 11 000,--eur neprevzal namietajúc len to, že ju nezískal podvodným spôsobom a vylákaním za účelom stávky a tipovania so zaručeným úspechom a istou výhrou, niekoľkonásobne prevyšujúc čiastku, ktorú mu dal poškodený a že ide len o pôžičku. Obžalovaný teda nepoprel ani výšku peňazí, ktorú uvádzal poškodený a ani to, že peniaze poškodenému doposiaľ nevrátil s poukazom len nato, že poškodený podľa neho porušil podmienky ich dohody tým, že vec oznámil polícii.
Týmto záverom sa konajúci súd stotožnil so skutkovým a právnym tvrdením obžaloby, na rozdiel od tvrdení obžalovaného a jeho obhajoby spočívajúcej iba v tom, že medzi ním a poškodeným ide o bežný civilný spor podliehajúci ustanoveniam Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje právne vzťahy vzniknuté medzi účastníkmi zmluvy o pôžičke. O záväzkovo-právny vzťah by v danom prípade išlo len vtedy, pokiaľ by sa preukázalo, že obžalovaný skutočne peniaze použil na poškodenému sľúbený účel - stávkovanie a tipovanie v stávkovej kancelárii, toto však v konaní preukázané nebolo a sám obžalovaný o tom nepredložil ani jeden dôkaz a za takýto dôkaz nemožno v žiadnom prípade považovať len obžalovaným predloženú písomnú zmluvu o pôžičke, o pravosti a hodnovernosti, ktorej sú zjavne pochybnosti.
Obžalovaný sa vzhľadom na objektívne zistené skutočnosti nemohol pred konajúcim súdom úspešne ubrániť len s poukazom na ním predloženú zmluvu o pôžičke zo dňa 20.04.2016. Poškodený od začiatku trestného stíhania vo veci až doposiaľ v každej svojej výpovedi tvrdil, že obžalovanému finančné prostriedky poskytol bez akéhokoľvek písomného dokladu a ak by takýto písomný doklad reálne existoval, bol by ho poškodený podľa názoru súdu predložil už pri prvých úkonov spojených s touto trestnou vecou, aby tým zobjektivizoval svoje tvrdenie, že obžalovanému tak vysokú finančnú čiastku skutočne aj poskytol, keďže obžalovaný v prípravnom konaní k obvineniu z podvodného trestného činu vôbec nevypovedal.
Súd však nebol toho názoru, aby bolo potrebné predmetný listinný dôkaz - zmluvu o pôžičke preskúmať znalcom z odboru grafológie alebo písmoznalectva aj preto, že samotný obžalovaný poskytnutie a prevzatie čiastky 11 000,--eur nenamietal, keďže namietal len účel poskytnutia finančných prostriedkov, ktorý však bol predmetom dokazovania pred súdom v rámci skúmania naplnenia subjektívnej stránky žalovaného trestného činu a predmetom zisťovania motívu či pohnútky obžalovaného.
Poškodený síce poskytol obžalovanému peniaze vo výške 11 000,--eur, ale konal v omyle, do ktorého ho uviedol obžalovaný úmyselne tým, že mu tvrdil a zaručoval ich vysokú návratnosť pri predstieranom úspešnom stávkovaní a tipe na výsledok futbalového zápasu, pričom poškodeným poskytnuté finančné prostriedky obžalovaný použil na iný, než ním deklarovaný účel.

Obžalovaný podľa názoru súdu iba využil osobu poškodeného, jeho až naivné predstavy o rýchlom zbohatnutí prostredníctvom stávkovania, o ktorom mu obžalovaný hovoril ako o istom a zaručenom zdroji jeho zárobku i živobytia a nato, aby od neho vylákal peniaze podvodným spôsobom vediac, že ich poškodenému nevráti ani nepoužije na ním deklarovaný účel, čo je zrejme tak z okolností konania obžalovaného, ktoré predchádzali žalovanému skutku ako aj z okolností konania obžalovaného po spáchaní skutku, ktoré vyplývali zo spôsobu, akým sa pred poškodeným zatajoval alebo odmietal komunikovať, ale aj z okolností doterajšieho spôsobu života obžalovaného a jeho predchádzajúcich odsúdení za rovnaké podvodné konanie vo vzťahu k ďalším osobám.
Vo veci je potrebné poukázať aj nato, že obžalovaný v čase skutku nedisponoval žiadnym účtom vedeným v J&T banke, a.s. a tak, ako to tvrdil poškodenému a nemohla mu byť preto údajná výhra z tiketu na tento účet zaslaná, čo tiež nasvedčuje záveru súdu, že obžalovaný už v čase, keď poškodeného presviedčal o spoločnom „vsadení" čiastky 20 000,--eur na údajný futbalový zápas vedel, že poškodenému žiadne finančné prostriedky, ktoré mu on na tento účel poskytne nevráti.

Prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu.
Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona sa väčšou škodou rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobku sumy 266,--eur.
Podľa § 124 ods. 1 Trestného zákona škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach.
Cudzím majetkom sa rozumejú veci, pohľadávky, ako aj iné majetkové práva a hodnoty, ktoré vlastnícky nepatria páchateľovi.
Škodou na takomto majetku je majetková ujma alebo reálny úbytok z hmotnej podstaty, ako aj ujma na zisku.
Obohatením sa rozumie neoprávnené zväčšenie svojho majetku alebo majetku iného.
Omylom je nezhoda vedomostí alebo predstáv poškodeného so skutočným stavom veci, páchateľ uvádza niekoho do omylu spravidla aktívnym konaním, keď predstiera existenciu určitých okolností, ktoré sú v rozpore so skutočným stavom veci.

Súd konanie obžalovaného z hľadiska subjektívnej stránky kvalifikoval ako konanie vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejme z následku jeho konania tento záujem aj porušil.
Z listinných dôkazov, prečítaných v zmysle § 269 Trestného poriadku vo vzťahu k osobe obžalovaného a to - lustrácií GP SR, súdov a MV SR, charakteristík, odpisu z registra trestov a pripojených trestných spisov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 8-krát súdne trestaný, prevažne za majetkovú trestnú činnosť podvodného charakteru, naposledy rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 1T 119/2017 zo dňa 20.12.2017, právoplatného dňom 16.01.2018 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený peňažný trest vo výmere 600,--eur a náhradný trest odňatia slobody na 45 dní. Vo veciach jeho ďalších odsúdení na základe trestného rozkazu Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 2T 22/2014 zo dňa 16.09.2014, právoplatného dňom 22.10.2014 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a na základe trestného rozkazu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T 61/2014 zo dňa 16.05.2014, právoplatného dňom 09.07.2014 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený.
Obžalovaný bol právoplatne odsúdený aj na základe trestného rozkazu Okresného súdu Košice 2, sp. zn. 7T 21/2014 zo dňa 28.03.2014, právoplatného dňom 24.10.2014 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, podmienečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 30 mesiacov, t. j. do 24.04.2017, pričom z tohto odsúdenia je zrejme, že skutku, pre ktorý je v súčasnosti stíhaný sa dopustil v predmetnej skúšobnej dobe.
Odpisu registra trestov korešpondujú lustrácie databáze súdov a lustrácie v GP.
Obžalovaný v evidencii priestupkov má jeden záznam za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Z.z., vo veci však bolo konanie zastavené a z miesta trvalého bydliska je hodnotený len všeobecne.
Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vzal súd do úvahy všetky všeobecné aj individuálne zásady platné pre ukladanie trestov, prihliadol nato, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, že mu vytvorí podmienky na jeho

výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a súčasne, aby trest iných odradil od páchania trestných činov a aby vyjadril aj morálne odsúdenie páchateľa. Súd prihliadol aj na spôsob spáchania činu, jeho následky, formu zavinenia, pohnútku, samotnú osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy, bez zistenia akejkoľvek z poľahčujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 36 Trestného zákona, za súčasného zistenia priťažujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 37 písm. m/ Trestného zákona a po takto vykonaných a vyhodnotených zásadách dospel k záveru, že u obžalovaného C. G. sa tento účel trestu dosiahne výhradne uložením trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov, teda v trestnej sadzbe zvýšenej v zmysle zásad uvedených v § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, bez možností podmienečného odkladu trestu a s jeho výkonom v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia v zmysle zásad uvedených v § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, keďže obžalovaný pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody napriek tomu, že doposiaľ bol 8-krát právoplatne odsúdený, vždy však len na podmienečný trest odňatia slobody, s výnimkou posledného odsúdenia na peňažný trest.
Súd vzhľadom na tieto skutočnosti nebol toho názoru, aby sa u obžalovaného dosiahol účel trestu a jeho náprava uložením iného druhu trestu alebo inej výmery trestu odňatia slobody, pretože podľa neho len vyššie uložený trest bude zodpovedať tak konkrétnym okolnostiam prípadu - po zhodnotení závažnosti činu, povahy a rozsahu spôsobených následkov, ako aj samotnej osobe obžalovaného, ktorá po objektívne preukázateľne dlhý čas nevedie riadny spôsob života a opakovane pokračuje v páchaní trestnej činnosti hlavne majetkového a podvodného charakteru napriek jeho právoplatným odsúdeniam, ktoré preukázateľne neviedli k jeho prevýchove a náprave.
Vo vzťahu k tejto skutočnosti možno zodpovedne konštatovať, že u obžalovaného ide o špeciálnu recidívu vo vzťahu k žalovanému trestnému činu.
Poškodený K. B. si v predmetnej trestnej veci nárok na náhradu škody uplatnil riadne a včas a preto súd obžalovanému uložil aj povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške 11 000,--eur.
- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.
Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.